

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Jõustumise kp:
Avaldamismärge:

Riigikogu
seadus
algtekst
01.05.2004
RT I 2004, 28, 190

Veeseaduse muutmise seadus¹

Vastu võetud 14.04.2004

Välja kuulutatud
Vabariigi Presidendi 20. aprilli 2004. a otsusega nr 598

I. Veeseaduses(RT I 1994, 40, 655; 1996, 13, 241; 1998, 2, 47; 61, 987; 1999, 10, 155; 54, 583; 95, 843; 2001, 7, 19; 42, 234; 50, 283; 94, 577; 2002, 1, 1; 61, 375; 63, 387; 2003, 13, 64; 26, 156; 51, 352) tehakse järgmised muudatused:

§ 1.Paragrahvi 2:

1)punkt 22 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« 22) reovee kogumisala – ala, kus on piisavalt elanikke ja majandustegevust reovee kogumiseks kanalisatsiooni kaudu reoveepuhastisse või heitvee juhtimiseks suublasse;»;

2)täiendatakse punktidega 23–28 järgmises sõnastuses:

« 23) põllumajandusmaa – haritav maa ja looduslik rohumaa;
24) haritav maa – põllumaa ning viljapuu- ja marjaaiad;
25) kanalisatsioon – ehitiste või seadmete süsteem heitvee ja reovee kogumiseks või suublasse juhtimiseks;
26) põhjaveekogum – veemajanduskavas piiritletav põhjaveemaht põhjaveekihis või -kihtides, veemajanduskavade aruandlusühik;
27) põhjaveemaardla – põhjavee võtmiseks määratud kinnitatud põhjaveevaruga maapõue osa;
28) karstiaala – karsti (karstilehtrid, -nõod, -järved, -koopad, -jõed) leviku piirkond, kus puudub ajutiselt või alaliselt sademevee pindmine äravool vooluveekogusse.»

§ 2.Paragrahvi 3 lõiget 2 täiendatakse punktiga 4 järgmises sõnastuses:

« 4) kehtestab ajutised piirangud avalikult kasutatavatele veekogudele vastavalt käesoleva seaduse § 7 lõikes 4 sätestatule.»

§ 3.Paragrahvi 5 lõike 2 punktid 2 ja 3 muudetakse ning sõnastatakse järgmiselt:

« 2) laevatatavatest veekogudest Võrtsjärv, Emajõgi, Väike-Emajõgi Võrtsjärvest Pikasilla sillani ja Narva jõgi;
3) kalamajandusliku tähtsusega veekogudest Nasva ja Kasari jõgi suudmest kuni Vigala jõe suudmeni, Mullutu laht ja Suurlaht;».

§ 4.Paragrahvi 7 täiendatakse lõigetega 2¹ ja 4–6 järgmises sõnastuses:

« (2¹) Avalikult kasutatavate veekogude nimekirjast võib Vabariigi Valitsus kinnisasja omaniku põhjendatud taotlusel ja kohaliku omavalitsuse kirjalikul nõusolekul ühe kinnisasja piires asuvat eraõiguslikule isikule kuuluvat väljavooluga seisuveekogu või vooluveekogu osa välja arvata.»;

« (4) Inimese tervise ja turvalisuse tagamiseks võib kohalik omavalitsus piirata ajutiselt avalikult kasutatava veekogu või selle osa avalikku kasutamist, omades selleks eelnevalt veekogu asukohajärgse maakonna keskkonnateenistuse kirjalikku kooskõlastust.

(5) Kohalik omavalitsus avaldab avalikult kasutatava veekogu avaliku kasutamise ajutise piiramise teate kohalikus või maakondlikus ajalehes ja võimalusel ka muudes kohalikes massiteabevahendites vähemalt nädal enne ajutise piirangu kehtestamist.

(6) Teates märgitakse vähemalt avalikult kasutatava veekogu nimi ja asukoht, mille avalikku kasutamist piiratakse, piirangu kehtivusperiood ning piirangu kehtestamise põhjus. Kui piiratakse veekogu osa avalikku

kasutamist, siis tuleb lisaks eelnimetatud teabele näidata teates piiranguala suurus ja võimalusel täpsed piirid või vähemalt piiranguala suurus ja koht, kus saab tutvuda piiranguala piiride kaardi või piiride täpse kirjeldusega.»

§ 5.Paragrahvi 8 lõike 2 punktid 2 ja 5 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« 2) võetakse põhjavett rohkem kui 5 m³ööpäevas;»;

« 5) toimub veekogu tõkestamine, paisutamine, veetaseme alandamine või hüdroenergia kasutamine;».

§ 6.Paragrahvi 9:

1)täiendatakse lõikega 10¹järgmises sõnastuses:

« (10¹) Vee erikasutusluba muudetakse, kui:

- 1) vee erikasutaja nimi või ärinimi, isikukood või ettevõtja registrikood, aadress või kontaktinfo või vastutava isiku nimi on muutunud;
- 2) vee erikasutusloa kehtestatud nõuete aluseks olnud õigusnormid on muutunud ja avalik huvi vee erikasutusloa muutmiseks kaalub üles isiku usalduse;
- 3) vee erikasutusloaga määratud tegevusest tulenev oluline keskkonnamõju põhjustab kahjulikke keskkonnamuutusi, mistõttu tuleb muuta loaga kehtestatud nõudeid;
- 4) õnnetuste vältimiseks tuleb kasutada muid meetmeid, kui vee erikasutusloaga on määratud;
- 5) vee erikasutusloa omaja on esitanud selleks põhjendatud taotluse.»;

2)lõige 13 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (13) Kui vee erikasutusloa või ajutise vee erikasutusloa andmisel ei ole järgitud õigusaktide nõudeid, võib keskkonnaminister sellise loa kehtetuks tunnistada.»

§ 7.Paragrahvi 9¹täiendatakse lõikega 7 järgmises sõnastuses:

« (7) Käesoleva seaduse § 9 lõike 10¹punkti 1 alusel algatatud vee erikasutusloa muutmise menetlusele ja vee erikasutusloa kehtetuks tunnistamise menetlusele avatud menetluse sätteid ei kohaldata.»

§ 8.Paragrahvi 10 täiendatakse lõigetega 4–6 järgmises sõnastuses:

« (4) Avalikult kasutataval veekogul puudub kallasrada:

- 1) sadamas;
- 2) tootmisvee veehaarde vähimas võimalikus teeninduspiirkonnas;
- 3) enne asjaõigusseaduse (RT I 1993, 39, 590; 1999, 44, 509; 2001, 34, 185; 93, 565; 2002, 47, 297; 53, 336; 99, 579; 2003, 13, 64; 17, 95; 78, 523; 2004, 20, 141) jõustumist õiguspäraselt kallasrajale püstitatud ehitisel;
- 4) hüdrograafia teenistuse ja seirejaama ehitisel;
- 5) kalakasvatuse ehitisel;
- 6) hüdroelektrijaama vähimas võimalikus teeninduspiirkonnas.

(5) Käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud juhtudel peab kallasraja sulgeja kinnise territooriumi tähistama ja võimaldama kinnisest territooriumist möödapääsu.

(6) Vähima vajaliku teeninduspiirkonna määramine toimub läbi detailplaneeringu, mis kooskõlastatakse asukohajärgse maakonna keskkonnateenistusega.»

§ 9.Paragrahvi 12:

1)lõige 5 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (5) Hüdrogeoloogiliste tööde tegemiseks on nõutav hüdrogeoloogiliste tööde tegemise litsents.»;

2)täiendatakse lõikega 6¹järgmises sõnastuses:

« (6¹) Põhjaveekomisjoni ülesanded on:

- 1) põhjaveevarude, sealhulgas mineraalveevarude määramise, uuringute ja ekspertiiside korraldamine;
- 2) põhjaveevaru uuringuaruannete läbivaatamine ja keskkonnaministrile ettepanekute tegemine põhjaveevarude riiklikku registrisse kandmiseks.
- 3) põhjavee uurimise, kasutamise ja kaitse olukorra hindamine ning uuringuvajaduste ja -suundade määramine;
- 4) Keskkonnaministeeriumi ja keskkonnateenistuste nõustamine põhjavee kasutamisega seonduvates tegevustes;
- 5) hinnangu andmine põhjaveeuuringute tulemustele ja põhjaveealaste õigusaktide eelnõudele.»

§ 10.Paragrahvi 12¹tekst muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (1) Veeuring on vee, vee-elustiku, pinnase või reoveesette proovi võtmine, proovi katsetamine või analüüsimine ja järeltuste tegemine saastetasu arvutamise, seire ja vee erikasutusloa taotlusmaterjalide kontrolli eesmärgil.

(2) Maatüki või ehitise omanik või valdaja ei tohi keelata veeuringute tegemiseks proovide võtmist veekogust, pinnasest, põhjaveest või ehitisest. Kui veeproovide võtmiseks on vaja rajada puurkaev, tohib seda teha ainult maatüki omaniku või valdaja nõusolekul.

(3) Veeuringute tegemiseks vajalikke proove analüüsivad katselaborid. Nõuded katselaborite kohta ning proovivõtu meetodid ja analüüsi referentmeetodid kehtestab reovee, heitvee, reoveesette ning põhja-, pinna- ja merevee osas keskkonnaminister määrusega.

(4) Katselaborite võrdluskatse on mitme katselabori osalemisel samalaadsete proovide katsetuste korraldamine, teostamine ja hindamine katselabori pädevuse ning tulemuste õigsuse tõendamise eesmärgil.

(5) Akrediteeritud või akrediteerimist taotlevatele katselaboritele on võrdluskatsetest osavõtt soovituslik.

(6) Katselaborid, kes teevad analüüse veeuringute raames või täidavad riigi keskkonnaseire programmi, peavad olema akrediteeritud ja sooritama vähemalt üks kord aastas katselaborite võrdluskatsed.

(7) Katselaborite võrdluskatseid korraldavad keskkonnaministri poolt selleks katselaborite hulgast volitatud reovee, heitvee ning reoveesette, põhja-, pinna- ja merevee ning vajadusel ohtlike ainete proovide analüüsimise õigsuse eest vastutavad referentlaborid.

(8) Referentlaborina tegutsemise õiguse annab katselabori kirjaliku taotluse alusel keskkonnaminister käskkirjaga.

(9) Keskkonnaminister annab õiguse tegutseda referentlaborina ühele katselaborile igast käesoleva paragrahvi lõikes 7 nimetatud valdkonnast. Referentlabor peab:

- 1) sooritama oma valdkonna riikidevahelised võrdluskatsed;
- 2) katselaboreid meetodiliselt juhendama;
- 3) hindama katselaborite poolt kasutatud analüüsimeetodite vastavust käesoleva paragrahvi lõike 3 alusel kehtestatud analüüsi referentmeetoditele;
- 4) läbi viima katselaborite võrdluskatseid ja hindama nende tulemusi;
- 5) andma täienduskoolitust.

(10) Keskkonnaministril on õigus peatada referentlaborina tegutsemise õiguse aluseks oleva käskkirja kehtivus osaliselt või täielikult, kui referentlabor ei täida käesoleva paragrahvi lõikes 9 nimetatud referenttoiminguid.

(11) Katselaborite võrdluskatse korra kehtestab keskkonnaminister määrusega.

(12) Referentlabor täidab käesoleva paragrahvi lõike 9 punktides 1–5 nimetatud referenttoiminguid riikliku tellimuse alusel, mille esitab keskkonnaminister.

(13) Veeuringuid, mille järele tekib vajadus vee või pinnase reostamise tõttu, finantseerib reostaja. Kui reostajat pole võimalik kindlaks teha, finantseeritakse vee, pinnase või reoveesette reoainesisalduse uuringuid riigieelarvest.»

§ 11. Paragrahvi 12² lõige 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (3) Veeuringut teostava proovivõtja atesteerimist korraldab Keskkonnaministerium. Veeuringut teostavat proovivõtjat atesteeritakse iga nelja aasta järel keskkonnaministri määrusega kehtestatud atesteerimise korra kohaselt.»

§ 12. Seadust täiendatakse §-ga 12³ järgmises sõnastuses:

« § 12³. Hüdroteoloogiliste tööde tegemise litsents

(1) Hüdroteoloogiliste tööde tegemise litsents (edaspidi *litsents*) on tegevusluba, mis annab õiguse järgmiste hüdroteoloogiliste tööde tegemiseks:

- 1) hüdroteoloogilised uuringud;
- 2) hüdroteoloogiline kaardistamine;
- 3) puuraukude ja puurkaevude projekteerimine;
- 4) puuraukude ja puurkaevude puurimine ja likvideerimine.

(2) Litsentsi annab keskkonnaministri viieks aastaks moodustatud viieliikmeline litsentsikomisjon, kelle koosseisu peab kuuluma Tehnilise Järelevalve Inspeksiooni esindaja.

(3) Litsents antakse kaheks aastaks või ühe konkreetse hüdrogeoloogilise töö tegemiseks.

(4) Litsents käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 1–3 nimetatud tegevusteks antakse isikule, kes omab:

- 1) geoloogia- või keskkonnatehnoloogiaalast kõrgharidust või selle haridusega töötajat;
- 2) vähemalt üheaastast hüdrogeoloogiliste tööde tegemise kogemust.

(5) Litsents käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 4 nimetatud tegevuseks antakse isikule, kes omab vähemalt kaheaastast puurkaevude ja puuraukude puurimise ja likvideerimise kogemust.

(6) Litsentsi andmisest keeldutakse, kui:

- 1) litsentsi taotleja on esitanud valeandmeid või võltsitud dokumendi;
- 2) litsentsi taotleja ei vasta käesoleva paragrahvi lõikes 4 või 5 sätestatud nõuetele;
- 3) ilmneb, et litsentsi taotleja ei ole hüdrogeoloogiliste tööde tegemisel järginud õigusaktides sätestatud nõudeid.

(7) Litsentsi andja tunnistab litsentsi kehtetuks, kui esineb üks või mitu järgmistest asjaoludest:

- 1) ilmneb, et litsentsi taotlemisel on esitatud valeandmeid;
- 2) ilmnevad vastuolud õigusaktide nõuetega.

(8) Litsentsi taotlemise, andmise, muutmise ja kehtetuks tunnistamise korra ning litsentsi vormi kinnitab Vabariigi Valitsus määrusega.»

§ 13. Paragrahvi 15 lõige 1 tunnistatakse kehtetuks.

§ 14. Paragrahvi 16 lõige 1 tunnistatakse kehtetuks.

§ 15. Paragrahvi 17 lõige 1 tunnistatakse kehtetuks.

§ 16. Paragrahvi 21 täiendatakse punktiga 6 järgmises sõnastuses:

« 6) esitama vähemalt üks kord aastas vee erikasutusloa andjale aruande kasutatud vee ning heitvee hulga ja suublasse juhitud reainete koguse kohta. Aruande vormi, esitatavate andmete ulatuse ja aruande esitamise korra kehtestab keskkonnaminister määrusega.»

§ 17. Paragrahvi 26¹:

1) pealkiri muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« § 26¹. **Valgala kaitse põllumajandustootmisest pärineva reostuse eest**»;

2) lõiked 1 ja 4 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (1) Põhja- ja pinnavee kaitseks põllumajandustootmisest pärineva reostuse (edaspidi *põllumajandusreostus*) ennetamiseks ja piiramiseks kehtestab Vabariigi Valitsus sõnniku silomahla ja muude väetiste kasutamise ja hoidmise nõuded. Sõnniku koostise nõuded kehtestab põllumajandusminister määrusega.»;

« (4) Sõnnikuga on lubatud anda haritava maa ühe hektari kohta keskmisena kuni 170 kg lämmastikku aastas. Mineraalväetistega on lubatud anda haritava maa ühe hektari kohta keskmisena 30 kg fosforit aastas ja selline kogus lämmastikku, mis on põllumajanduskultuuride kasvuks vajalik ning vastavuses käesoleva paragrahvi lõike 1 alusel Vabariigi Valitsuse määrusega kehtestatud nõuetega. Mineraalväetiste kogused, mis on suuremad kui 100 kg hektarile, tuleb anda jaotatult.»;

3) täiendatakse lõigetega 4¹–4³ järgmises sõnastuses:

« (4¹) Väetise laotamine pinnale on keelatud haritaval maal, mille maapinna kalle on üle 10 protsendi. Kui maapinna kalle on 5–10 protsenti, on pinnale väetise laotamine keelatud 1. novembrist kuni 15. aprillini.

(4²) Orgaanilisi ja mineraalväetisi ei tohi laotada 1. novembrist kuni 31. märtsini ja muul ajal, kui maapind on kaetud lumega, külmunud või perioodiliselt üleujutatud, või veega küllastunud maale. Käesoleva seaduse tähenduses loetakse maapind lumega kaetuks, kui see on rohkem kui 10 cm lumega kaetud kauem kui 24 tundi. Külmunud maa on käesoleva seaduse tähenduses maa, mis on külmunud rohkem kui 5 cm sügavuselt kauem kui 24 tundi.

(4³) Kasvavate kultuurideta põllule laotatud sõnnik on soovitatav mulda viia 48 tunni jooksul.»;

4) lõiked 6 ja 7 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (6) Põllumajandusmaa ühe hektari kohta tohib pidada aasta keskmisena kuni kahele loomühikule vastaval hulgal loomi. Rohkem kui kahele loomühikule vastaval hulgal loomi ühe hektari kohta tohib pidada nõuetekohase mahutavusega sõnnikuhoidla või sõnniku- ja virtsahoidla ning sõnniku laotamislepingu või ostumüügilepingu olemasolu korral. Üks loomühik võrdsustatakse põllumajandusloomaga, kes sõnniku ja virtsana

eritab 70 kg üldlämmastikku aastas. Põllumajandusloomade loomühikuteks ümberarvutamise koefitsiendid kehtestab põllumajandusminister määrusega.

(7) Põllumajandustootja peab põlluraamatut, kuhu kannab andmed haritava maa pindala, mulla omaduste, saagi, kasutatavate väetiste ja taimekaitsevahendite liikide ja koguste ning kasutamise aja kohta. Põlluraamatu vormi ja põlluraamatu pidamise korra kehtestab põllumajandusminister määrusega.»

§ 18. Paragrahvi 26²:

1) lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (2) Põllumajandusloomade pidamisel peab sõnnikuhoidla või sõnniku- ja virtsahoidla mahutama vähemalt nende kaheksa kuu sõnniku ja virtsa.»;

2) lõige 4 tunnistatakse kehtetuks;

3) lõige 5 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (5) Haritaval maal on aunas lubatud hoida vaid tahesõnnikut ning mahus, mis ei ületa ühe vegetatsiooniperioodi kasutuskogust. Sõnnikuaun on käesoleva seaduse § 26¹ lõike 1 alusel kehtestatud nõuete kohaselt põllul hoitav sõnnikukogum.»

§ 19. Paragrahvi 26³:

1) lõiked 3–5 ja 7 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (3) Nitraaditundlikul alal on sõnniku- ja mineraalväetistega kokku lubatud anda haritava maa ühe hektari kohta keskmisena kuni 170 kg lämmastikku aastas. Mineraallämmastiku kogused, mis on suuremad kui 100 kg hektarile, tuleb anda jaotatult.

(4) Nitraaditundlikul alal tohib lubatud lämmastiku üldkogusest anda mineraalväetistega haritava maa ühe hektari kohta keskmisena mitte üle 140 kg aastas. Mineraallämmastiku kogused, mis on suuremad kui 100 kg hektarile, tuleb anda jaotatult.

(5) Nitraaditundliku ala kaitsmata põhjaveega aladel pinnakatte paksusega kuni kaks meetrit ja karstialadel võib kaitse-eeskirja alusel piirata:

- 1) mineraalväetistega antavat lämmastikku aasta keskmise koguseni 100 kg haritava maa ühe hektari kohta;
- 2) loomapidamist 1,5 loomühikuni haritava maa ühe hektari kohta;
- 3) reoveesette kasutamist.»;

« (7) Nitraaditundlikul alal asuvast põllumajandustootja poolt kasutatavast haritavast maast peab vähemalt 30 protsenti olema 1. novembrist kuni 31. märtsini kaetud taimkattega. Sellest protsendist 1/3 võib asendada teravilja-, rapsi- või rüpsipõhu sügisese sissekunniga. Taimkattena käesoleva seaduse tähenduses mõistetakse talvituvaid kultuure, nagu taliteraviljad, taliraps, talirüps, kõrrelised ja liblikõielised heintaimed ning maitse- ja ravimtaimed.»;

2) lõiked 8 ja 11 tunnistatakse kehtetuks;

3) täiendatakse lõikega 12 järgmises sõnastuses:

« (12) Põllumajandustootmisest pärineva reostuse mõju vähendamiseks pinna- ja põhjaveele koostatakse vastavaid meetmeid sisaldav nitraaditundliku ala tegevuskava. Tegevuskava koostamist korraldab Keskkonnaministeerium selleks otstarbeks riigieelarvest eraldatud rahalistest vahenditest ning tegevuskava kinnitab Vabariigi Valitsus. Nitraaditundliku ala tegevuskava korrigeeritakse vajaduse korral nelja aasta järel vastavalt pinna- ja põhjavee seireandmetele.»

§ 20. Paragrahvi 26⁴:

1) lõige 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (3) Nitraaditundliku ala valitseja koostab kaitsekohustuse teatise.»;

2) lõike 4 punkt 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« 1) andmeid kinnisasja valdaja valduses oleva nitraaditundliku ala, kaitsmata põhjaveega pae- ja karstialade, allikaid ja karstilehtreid ümbritsevate alade piiride ja nitraaditundliku ala määramise aja kohta;».

§ 21. Paragrahvi 26⁵täiendatakse lõikega 10 järgmises sõnastuses:

« (10) Käesoleva paragrahvi lõike 9 alusel määratud ohtlike ainete lubatava heite piirkogus ja tingimused, kui heidet ei juhita ühiskanalisatsiooni, sätestatakse ohtlikke aineid käitlevatele ettevõtjatele käesoleva paragrahvi lõike 6 kohaselt vee erikasutusloas.»

§ 22. Paragrahvi 29:

1)lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (2) Veekaitsevööndi ulatus tavalisest veepiirist on:

- 1) Läänemerel, Peipsi, Lämmi- ja Pihkva järvel ning Võrtsjärvel – 20 m;
- 2) teistel järvedel, veehoidlatel, jõgedel, ojadel, allikatel, peakraavidel ja kanalitel ning maaparandussüsteemide eesvooludel – 10 m;
- 3) maaparandussüsteemide eesvooludel valgalaga alla 10 km²– 1 m.»;

2)täiendatakse lõigetega 3 ja 4 järgmises sõnastuses:

« (3) Tavaline veepiir on käesoleva seaduse tähenduses maakatastri kaardil märgitud veekogu piir.

(4) Veekaitsevööndis on keelatud:

- 1) maavarade ja maa-ainese kaevandamine ning geoloogilise uuringu teostamine;
  - 2) puu- ja põõsarinde raie ilma maakonna keskkonnateenistuse nõusolekuta, välja arvatud raie maaparandussüsteemi eesvoolul maaparandushoiutööde tegemisel;
  - 3) majandustegevus, välja arvatud heina niitmine ja roo lõikamine;
  - 4) väetise, keemilise taimekaitsevahendi ja reoveesete kasutamine ning sõnnikuhoidla või -auna paigaldamine.
- Lubatud on taimekaitsevahendi kasutamine taimehaiguste korral ja kahjurite puhanguliste kollete likvideerimisel keskkonnateenistuse igakordsel loal.»

§ 23. Paragrahvi 36 tekst muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

«Veevarude arvestust peetakse vee hulga, taseme, omaduste, kasutamise ja kasutajate ning puuraukude, veehaarete ja põhjaveemaardlate kohta vastavalt keskkonnaregistri seaduses (RT I 2002, 58, 361) või selle alusel kehtestatud õigusaktides sätestatud nõuetele.»

§ 24. Paragrahvi 38:

1)lõiked 2, 4 ja 5 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (2) Vesikond või alamvesikond käesoleva seaduse tähenduses on valgalade majandamise põhiüksuseks määratud üht või mitut valgala koos põhjavee või rannikuveega hõlmav ühes ringpiiris maismaa- või veeala. Veemajanduskavaga hõlmataavad vesikonnad ning alamvesikonnad nimetab ja vesikondade veemajanduskavad kinnitab Vabariigi Valitsus. Alamvesikondade veemajanduskavad kinnitab keskkonnaminister.»;

« (4) Käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud eesmärgi täpsustamiseks kehtestab keskkonnaminister määrusega põhjaveekogumite ja veekogude veeklassid, veeklassidele vastavad kvaliteedinäitajate väärtused ning veeklasside määramise korra.

(5) Loodusläheduse järgi jaotatakse põhjaveekogumite vesi kaheks veeklassiks järgmiselt:

- 1) hea – looduslik ja looduslähedane vesi;
- 2) halb – reostunud või tugevalt reostunud vesi.»;

2)täiendatakse lõikega 5¹järgmises sõnastuses:

« (5¹) Loodusläheduse järgi jaotatakse veekogude vesi viieks veeklassiks järgmiselt:

- 1) väga hea – looduslik vesi;
- 2) hea – looduslähedane vesi;
- 3) rahuldav – mõõduka inimõjuga vesi;
- 4) halb – reostunud vesi;
- 5) väga halb – tugevalt reostunud vesi.»;

3)lõige 6 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (6) Reostunud ehk halba või väga halba vee seisundit peab parandama reostaja või, kui reostajat pole võimalik kindlaks teha, siis veekogu puhul omanik ja põhjavee puhul riik.»

§ 25. Paragrahvi 38²lõige 6 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (6) Veemajanduskava avaliku väljapaneku kestus on kuus kuud. Alamvesikonna veemajanduskava avaliku väljapaneku kestus on kolm kuud.»

§ 26.Paragrahvi 40:

1)lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

« (2) Tervisekaitseinspeksioon teostab järelevalvet veeseaduse § 13 lõigete 2 ja 4 ning §-s 13¹esitatud nõuete üle ja joogiks kasutatava vee terviseohutuse üle vastavalt rahvatervise seadusele (RT I 1995, 57, 978; 1996, 3, 56; 49, 953; 1997, 37/38, 569; 1999, 30, 415; 88, 804; 2001, 23, 128; 2002, 32, 187; 53, 336; 61, 375; 63, 387; 90, 521; 2003, 26, 156 ja 160) ja toiduseadusele (RT I 1999, 30, 415; 2002, 13, 81; 61, 375; 63, 387; 102, 603). Veterinaar- ja Toiduamet teostab järelevalvet vee terviseohutuse üle vastavalt toiduseadusele.»;

2)täiendatakse lõikega 2¹järgmises sõnastuses:

« (2¹) Käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud järelevalve teostamisel on Tervisekaitseinspeksiooni järelevalveametnikul rahvatervise seaduse §-s 16 sätestatud õigused ja kohustused.»

§ 27.Paragrahvi 40¹täiendatakse lõikega 9 järgmises sõnastuses:

« (9) Enne 2004. aasta 1. maid välja antud veeuuringut teostava proovivõtja atesteerimistunnistusi võib tunnistuste väljaandja pikendada kuni kaks aastat.»

§ 28.Seadust täiendatakse normitehnilise märkusega: 2000/60/EÜ (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1); 91/676/EMÜ (EÜT L 375, 31.12.91, lk 1).

II. Ranna ja kalda kaitse seaduses(RT I 1995, 31, 382; 1999, 95, 843; 2001, 50, 290; 2002, 61, 375; 63, 387; 99, 579; 2003, 15, 84) tehakse järgmised muudatused:

§ 29.Paragrahvi 9 lõiked 1 ja 13 tunnistatakse kehtetuks.

§ 30.Paragrahvi 11 lõige 3 tunnistatakse kehtetuks.

Riigikogu esimees Ene ERGMA

¹91/676/EMÜ (EÜT L 375, 31.12.91, lk 1), 2000/60/EÜ (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1).